

Nei pūgų, nei audrų nebijančios obelys, eglės, skirpstai ir kiti ...

Fejerverkų lietumi nupoškėjo 2010-ieji metai. Tikri lietuviški - su gausybe sniego, didžiulėmis pūsnimis, ledo „čiuožyklomis“, aršiai besižnaibančiu šaltuku. Palydėjome senuosius smagių šurmulių, aplaistėme juos šampano purslais, artimiesiems ir draugams linkėjome - o ir patys norėjome, kad Naujieji – 2011-ieji – būtų lengvesni, linksmesni, sveikesni...

Tačiau šventė nesibaigia – sausio mėnesį gimusių Apylinkių teismų teisėjų sąjungos narių kaip niekada daug - net 19.

Sausio 1-ąją gimtadienius švenčia Alytaus rajono apylinkės teismo teisėjas **Jonas Čirvinskas**, Varėnos rajono apylinkės teismo teisėjas **Kęstutis Lukošius** ir Kauno miesto apylinkės teismo teisėja **Virginija Šeškuvienė**. Pagal medžių horoskopą šie žmonės – obelys. Šio ženklo žmonės tiesiog spinduliuoja energija, yra ištikimi ir patikimi. Teigiama, jog šiems žmonėms labai tinka citrinos ir kokoso kvapai.

Teisėjas **Antanas Vincas Pilipčikas**, dirbantis Alytaus rajono apylinkės teisme gimtadienį švenčia sausio 2-ąją, o Šilalės rajono apylinkės teismo pirmininkas **Edmundas Žukauskas** – sausio ketvirtąją. Per Tris Karalius gimė Kauno ir Visagino miestų apylinkės teismų teisėjos **Diana Labokaitė** ir **Irena Vapsvienė**. Panevėžio miesto apylinkės teismo teisėjos **Daivos Gadliauskienės** gimtadienis – sausio 9-ąją, o sausio 10 – ąją Ožiaragių gretas papildė Vilniaus rajono apylinkės teismo pirmininkė **Laima Leipuvienė** ir Alytaus rajono apylinkės teismo teisėja **Audra Dudzinskienė**. O šių teisėjų ženklas pagal medžius – eglė. Tai atkaklūs, sąžiningi, užsispyrę, nepasiduodantys kitų poveikiui žmonės. Eglėms tinka – švelnūs ir saldūs kvapai: lotosas ir vanilė.

Sausio 15-ąją gimtadienius švenčia dvi Panevėžio miesto apylinkės teismo teisėjos – **Ineta Baliukaitytė** ir **Birutė Mėlinauskienė**, o sausio 17-ąją – Alytaus rajono apylinkės teismo teisėja **Vaidutė Stangvilienė** ir Biržų rajono apylinkės teismo teisėjas **Ceslovas Kulikauskas**. Ožiaragių gretas užbaigia sausio 18-ąją gimę Panevėžio miesto apylinkės teismo teisėja **Danutė Švitinienė** ir Alytaus rajono apylinkės teismo pirmininko pavaduotojas **Jonas Malinauskas**.

Trys Vandinės gimtadienius švęs sausio pabaigoje. Tauragės ir Šilutės rajonų apylinkės teismų teisėjos **Raimonda Pauparienė** ir **Nijolė Šimkienė** gimusios tą pačią dieną – sausio 22-ąją, o Kauno rajono apylinkės teismo teisėja **Irena Sabaitienė** – sausio – 27-ąją.

Teisėja **Irena Sabaitienė** – kiparisas. Šio ženklo žmonės labai savarankiški, draugiški, sugeba išgyventi bet kokiose sąlygose, turėtų dvelkti rožės, miros ir jazminų kvapais.

Na, o likusieji – pagal medžių horoskopą – skirpstai (tai lapus metantis, iki 30 metrų aukščio užaugantis medis). Tai žmonės realistai, jie nuoširdūs, rūpestingi ir dosnūs.

Visus šiuos puikius žmones, ATTS narius, sveikiname su gimtadieniu ir linkime tvirtybės ir kantrybės darbuose, o Meilės - gyvenime!

Tad

Būkit žodžių gražiausių verti,

Būkit net sau dideli ir saulėti.

Tarsi poliai, stygos širdy -

**Ir leiskit joms garsiai skambėti!
Šviesūs išlikit pūgų šėlime,
Pereikit švelnūs per negandų griūtį.
Tiek negerumų vaikšto žeme,
Kad negeri negalite būti!** (pagal V. Giedrą)

Naujametiniai Teisėjų pamąstymai

Alytaus rajono apylinkės teismo teisėjas JONAS ČIRVINSKAS:

Penketą metų dirbo Šilutės rajono apylinkės teisme. Tačiau Dzūkijoje gimusiam teisėjui teko grįžti į gimtinę, nes sunkiai susirgo Tėvelis, kurį reikėjo slaugyti. Tad jau beveik 20 metų dirbuojasi Alytaus rajono apylinkės teisme. „Jaučiu nostalgiją Šilutei, - juokiasi teisėjas. – Kartais nuvažiuoju, prisimenu tuos laikus, kai ten dirbau... Geras kolektyvas buvo.“

Alytaus rajono apylinkės teismo teisėjų darbo krūvis nemažas – per metus kiekvienam teisėjui tenka išnagrinėti maždaug po 700 bylų. „Mes ne tik Alytaus miesto žmonių skundus primam, bet ir rajono, tad veiklos teritorija plati. Žinoma, ne visos bylos vienodai sudėtingos, - sako J. Čirvinskas. – Tačiau pagal darbo krūvius mes lygiuojamės į Panevėžio, Marijampolės ir panašius apylinkių teismus.“

Gerą dešimtmetį teisėjas J. Čirvinskas nagrinėja tik civilines bylas. „Žmonės eina ieškoti teisybės dėl įvairių dalykų, - aiškina teisėjas. – Dzūkai ne išimtis. Jie nori atgauti jiems priklausiusią žemę, nesutaria su giminaičiais dėl paveldėjimo, nepasidalija turto, skiriasi, prašo gražinti į darbą ir pan.“

J. Čirvinskas prisipažįsta, jog jau apsirato su naujove – teismo posėdžių įrašinėjimu. Tik teisėjas įsitikinęs, jog yra tokia tvarka turi ir trūkumų. „Kai toks didelis bylų srautas, - sako teisėjas. – Galbūt, kai kada, kai nėra ginčo, vertėtų atsisakyti tokio detalios bylos eigos fiksavimo. Tarkim, kai šalys savo konfliktą baigia taikos sutartimi, manau, nebūtina gaišti laiką įrašinejant. O štai, po parengiamojo posėdžio, kai šalys nutarusios toliau įrodinėti savo tiesas, būtina įrašinėti teismo posėdžius.“

J. Čirvinskas sako, jog nagrinėjant bylas vadovaujasi tik įstatymu, o ne emocijomis. „Per tiek metų, matyt, užsiaugini storą odą, - juokauja teisėjas. – Ir ramiai dirbi savo darbą.“

Teisėjas vadovaujasi taisykle: devynis kartus pamatuoja, ir tik dešimtą – nukerpa. Gimęs sausio pirmąją J. Čirvinskas juokauja, jog smagu, kad jo gimtadienį švenčia beveik visas pasaulis. „O, jei rimtai, tai mažai ir jaučiu tą gimtadienio šurmulį – visi užsiėmę didesnėmis šventėmis, - priduria teisėjas.

Laisvalaikiu teisėjas mėgsta išsitraukti akordeoną ir ... „Užmirštu viską, kai akordeoną ar armoniką paimu į rankas, - prisipažįsta J. Čirvinskas (Teisėjas ne tik šiaip, kada prisiminęs akordeonu pagroja. Jis dar ir į repeticijas vaikšto - aktyvus liaudies muzikos kapelos „Smiltelė“ narys...). „Mielai važiuoju ir į sodą. Kaip kiekvienas tikras lietuvis turiu pasisodinęs abrikosą, persiką, šilauogę, - nusijuokia teisėjas. – O šiems medžiams didelės priežiūros reikia.“

Labiausiai J. Čirvinskas patenkintas savo trimis sūnumis, kurių vienas tikrai seka tėčio pėdomis – studijuoja teisę. „Jauniausiasis dar mokosi vienuoliktose klasėse. Labai

domisi istorija, - didžiuojasi teisėjas. – Ką gali žinoti – gal ir jis pasuks tuo pačiu keliu. Juk teisė ir istorija labai artimos sferos.“

Varėnos rajono apylinkės teismo teisėjas KĘSTUTIS LUKOŠIŪNAS:

Na, gal mūsų teisme krūviai ir ne tokie dideli, kaip didžiųjų miestų teismuose, bet darbo pakanka. Kadangi teisme dirba tik 4 teisėjai, specializacijos nėra - nagrinėjame visas bylas, kokias tik gauname. Juokaujame, jog esame “visų galų meistrai”.

Šiuo metu sumažėjo – matyt, krizė įtakos turi – taip vadinamųjų “žemės bylų”. O tos bylos gana sudėtingos: turėdavome galvosūkių, kai visa giminė susiriedavo dėl žemės gabalėlio ar paveldėjimo... O ir matininkai pridarydavo visokių nesusipratimų tą žemę dalydami.

Dabar užgriuvo “skolų” bylos. Tačiau tai nėra išskirtinės ar labai įdomios. Kartais su kolegomis juokaujame, jog nebėra “gudrių vagių”, kai, nagrinėdamas bylą, sužinodavai įmantrius nusikaltimo mechanizmus... O ir teisiųjų asmenybės buvo daug įdomesnės.

Dabar gi dažniausiai tenka nagrinėti girtuoklių arba girtų padarytus nusikaltimus. Liūdna, jog tenka konstatuoti: žmonės prasigeria. Net į teismą ateina girti ir dar atsineša su savimi...

Štai neseniai per vieną bylos nagrinėjimą, žiūriu, jog vienas proceso dalyvis atėjęs blaivas, vis įtartiniau atrodo - girtėja... Pasirodo, į kokakolos buteliuką prisipylęs stipresnio gėrimo, žmogus po truputį gurkšnoja. Jis, girdi, nervinasi ir jį troškina. Teko teismo posėdį nutraukti.

Sunku matyti, kai tėvai nesirūpina savo vaikais. Teisi paauglį, o tėvai nė akies nerodo, neateina jo nė morališkai palaikyti. Mums, teisėjams, prokurorams, socialinės rūpybos darbuotojams labiau rūpi tas jaunas nusikaltęs žmogus, nei jo artimiausiems žmonėms.

Ir apskritai jaučiamas gerokas žmonių susvetimėjimas, abejingumas.

Savo laisvalaikį leidžiu mojuodamas kastuvu ir valydamas sniegą. Labai veiksminga atsipalaidavimo priemonė: išsivalai ne tik kiemą, bet ir galvą nuo sunkių minčių, o ir užsigrūdini - jokios ligos nekimba.

Vasarą pramokau pjauti – mat uošvių sodyba nukentėjo nuo škvalo, tai teko padėti susitvarkyti aplink išverstus medžius. Ir aplinką sutvarkėme ir malkų prisiruošiau, tad žiema nebaisi.

O gimtadienį (teisėjas gimęs sausio 1-ąją) švenčiu, ne tik Naujųjų Metų sutikimą. Tik kartais būna, kad primiršta mane per tą švenčių šurmulį, bet, ka dir vėliau, vis tiek pasveikina. Taigi, gyvenimu skūstis tikrai negaliu ...

Šilalės miesto apylinkės teismo pirmininkas EDMUNDAS ŽUKAUSKAS:

Gyvenu Tauragėje, tad į darbą kasdien tenka važinėti. Važinėjame kartu su prokurorais, kurie taip pat gyvena Tauragėje, o dirba Šilalėje. Per savaitę pravažiuojam apie 300 kilometrų.

Nors jau porą metų dirbu dar ir administratoriaus darba, bylų nagrinėjimą su kolegomis dalijuosi vienodai. Kol kas darbo krūvis dar pakenčiamas ir, jei etatų (dabar yra 4 teisėjai) nesumažins, labai džiaugsimės, nes šiais metais nagrinėjamų bylų kiekis dar išaugo.

Liūdina tai, kad dažnai teismui ieškinį pateikę žmonės laukia kol teisėjai visą darbą padarys už juos: surinks pažymas, suieškos reikiamus dokumentus ir galų gale paskelbs sprendimą to žmogaus naudai. O juk kartu su ieškiniu (ar šiek tiek vėliau) proceso dalyvis pats turi pateikti teismui reikiamus, t. y. savo teisumą įrodančius dokumentus.

Na, o gimtadienis yra asmeninė šventė ir niekada „neplaku“ su didžiosiomis metų šventėmis, nors esu gimęs pačioje metų pradžioje. Apskritai, esu realistas – „yra kaip yra, kad tik nebūtų blogiau.“

Laisvalaikis šiuo metų laiku prabėga slidėjant sniegu nuklotais laukais arba leidžiantis nuo kalniukų. Yra toks nenuorama (gerąją prasme) giminaitis, kuris neleidžia apkerpėti ir laisvesnį savaitgalį „ištempia“ mus su žmona žiemos sportu užsiimti. Šauni kompanija, karšta arbata, nuo šalčio įraudę žandai... Tikra romantika...

Kauno miesto apylinkės teismo teisėja DIANA LABOKAITĖ:

Ši teisėja, ko gero, visiems gerai pažįstama. Ji ne tik dirba tiesioginį savo darbą – nagrinėja civilines bylas, bet ir aktyviai dalyvauja teisėjų bendruomenės gyvenime. Diana Labokaitė jau antrą kadenciją buvo išrinkta Apylinkių teismų teisėjų sąjungos (ATTS) pirmininko pavaduotoja. Taip pat ji yra Teisėjų tarybos narė. Matyt, dėl to, kad Diana „apsigimusi“ Ožiaragė, o gal dar ir dėl to, kad prieš užsivilkdama teisėjos mantiją, dirbo žurnalistė (Diana Labokaitė – dar ir profesionali žurnalistė), ji sugeba visai „nesausai“ išdėstyti kolegoms teisinius dalykus, įdomiai pateikia reikalingą informaciją.

Paklausta, ar nesinorėtų grįžti į profesionaliąją žurnalistiką, teisėja paslaptinai pajuokauja: „Niekada nesakyk niekada“.

Diana Labokaitė tvirtina, jog „viskas, kas atsitinka gyvenime (t.y. visos pasitaikančios sudėtingos situacijos), yra pamoka ateičiai ir atsitiktinumų nebūna. O, jei aš nesuprantu, kodėl taip atsitiko, tai tik dėl to, kad esu netobula“...

Galbūt, todėl šiuo metu teisėja uoliai tobulina anglų kalbą, mokosi prancūziškai. Diana Labokaitė dalyvauja Europos teismų tarybų tinklo Briuselyje darbo grupėje, kuri rengia klausimyną apie pasitikėjimą teismais. Šis klausimynas bus pateiktas visoms Europos Sąjungos valstybėms. „Dirbdama teismų savivaldoje, stengiuosi išreikšti savo rinkėjų, kurie manimi patikėjo ir išrinko į Teisėjų tarybą, nuomonę, - sakė teisėja. – Tikiuosi, jog tai man pavyksta“.

Visagino miesto apylinkės teismo teisėja IRENA VAPSVIENĖ:

Gimiau ir augau Panevėžyje. Šiame mieste baigiau vidurinę mokyklą. Išvykau mokytis į Lietuvos Policijos Akademiją (M. Riomerio universitetas), kur susipažinau su savo vyru Egidijumi (mes buvome grupiokai). Tad, kaip pridera jaunamartei, atitekęjau į vyro gimtinę - Ignaliną, kur gyvename jau daugiau nei šešiolika metų ir auginame dvi nuostabias dukras.

Apie dešimtmetį dirbau Ignalinos rajono PK tardymo poskyryje, kur, mano nuomone, gavau visus būtinus teisininkui pagrindus: supratimą, suvokimą, mokėjimą

žaibiškai reaguoti į besikeičiančią situaciją, savitvardos, atjautos, mokėjimo pažvelgti į problemą “kitu kampu” ir svarbiau išsiugdžiau “šeštą jausmą”, taip dažnai man padėjusį ir padedantį darbe. Manau, tik padirbėjęs “prie ištakų”, gali laipsniškai kilti ir tobulėti, kaip žmogus ir kaip tam tikros srities profesionalas (o tokiais visi norime būti).

Į Visaginą buvau paskirta tapusi teisėja. Nagrinėju ir civilines, ir baudžiamąsias, ir administracines bylas.

Be abejo, kaip ir visi, darbe pavargstu, ir ne tik fizine prasme, bet ir psichologine - stengiesi suprasti pas tave atėjusį žmogų, jam paaiškinti ir padėti. Nors dauguma be abejo, ateina ne su pačiomis geriausiomis mintimis ir paskatomis.

Manau, teisėjo darbo esmė yra ne tik teisingai išspręsti ginčą (teisingai paskirti bausmę), priimti teisėtą ir teisingą sprendimą, bet ne mažiau svarbu, kad iš teismo išėjęs žmogus supratus, kodėl buvo priimtas vienoks ar kitoks sprendimas, suprastų sprendimo esmę.

Kaip ir daugelis žmonių, man paroje pritrūksta keletos valandų, kurias skirčiau šeimai (ji šiek tiek nukenčia, kadangi kasdieną į darbą turiu važinėti į kitą miestą, grįžtu vėliau nei kitos mamos į namus). Pavargstu, tačiau visada, bet kokioje situacijoje stengiuosi išžvelgti teigiamas dalykus. Jei visgi jaučiu, kad imu pykti ir nervintis, visada prisimenu vieną seną, bet pamokantį pasakojimą: ”Sėdi žmogus traukinyje, kuris niekaip neišvažiuoja iš tarpinės stotelės. Žmogus vėluoja į susitikimą ir labai nervinasi. Bet, ar verta jam tai daryti? Ar gali jis ką nors tokioje situacijoje pakeisti? Ne. Tad ar verta nervintis? O, jei gali situaciją pakeisti, tai verta ją ir keisti, o ne nervintis. Išvada - nėra dalykų, dėl kurių verta nervintis.”

Panevėžio miesto apylinkės teismo teisėja DAIVA GADLIAUSKIENĖ:

Nagrinėju baudžiamąsias bylas ne todėl, kad taip susiklostė aplinkybės, o todėl, kad būtent baudžiamoji teisė man labai įdomi sfera. Dar besimokydama vidurinėje mėgau matematiką, įvairius loginius uždavinius, konkretumą. O baudžiamojoje teisėje būtent tai ir randu. Beto, įtakos pasirinkimui turėjo ir tai, kad, pabaigusi teisės studijas, paragavau tardytojos duonos Anykščių rajono policijos komisariate.

Niekada neteko susidurti ir su kaltinamųjų priešišku. Atvirkščiai, kai kurie kaltinamieji, kurių bylas man teko nagrinėti, kartais atsiunčia savo pieštų šventinių sveikinimų su rožėmis... Visada stengiuosi suprasti, kaip atsitiko, kad žmogus nusikalto. Kas ir kokios aplinkybės privertė jį taip pasielgti?

Štai ir dabar prieš mane krūva teikimų iš Panevėžio pataisos namų (“moterų kalėjimo”) administracijos. Vartau bylas ir bandau įsigilinti, kas privertė tas moteris nusikalsti...

Mūsų teisme bėda ta pati kaip ir daugelyje teismų – didžiuliai darbo krūviai. Apie darbą po darbo valandų – jau nebekalbu. Tai tapo tarsi norma – dirbti iki vėlumos. Baisiausia, kad tokio darbo krūvio ima nebeatlaikyti mūsų organizmas. Teisėjai - ant išsekimo ribos ir jau yra atvejų, kai kolegoms teko kreiptis į medikus pagalbos...

Ar sutelpame du teisininkai po vienu stogu? (Ramūnas Gadliauskas Panevėžio apygardos administracinio teismo pirmininkas) Skiriasi darbo specifika. Ir dar. Laikomės taisyklės apie darbą namuose nesišnekėti. Pakanka kitų temų. Na, retkarčiais pasitaiko, kad, kai nerandu tinkamo sprendimo ar nesu tikra, kad tinkamai mąstau, papasakoju

situaciją vyrui. Tuomet įdomu sužinoti, kaip tokioje situacijoje elgtųsi jis. Tačiau, nebūčiau Ožiaragis...

Gyvenime vadovaujosi taisykle: "Pakentėk, ateityje bus lengviau"...

"Darbinių" minčių atsikratau sukišusi rankas į žemę. Mėgstu visokius augalus, krūmelius, turiu šiltnamį. Tad besirūpinant gėlėmis, sėjant ir ravint daržoves, prižiūrint kitus įvairius dekoratyvinius augalus ir prabėga mano laisvalaikis.

Alytaus rajono apylinkės teismo teisėja AUDRA DUDZINSKIENĖ:

Esu dar visai „šviežia“ teisėja – dirbu tik antri metai. Esu dirbusi muitinėje juriste, tačiau pagrindinis siekis gyvenime buvo - tapti teisėja. Siekti karjeros labai padėjo vyras, kuris gimus trečiajam vaikui, išėjo tėvystės atostogų ir rūpinosi vaikais.

Esu dzūkė, gyvenu Druskininkuose ir iš savo gimtinės niekur netraukia išvažiuoti. Tad, kur bedirbčiau – Vilniuje, o dabar Alytuje, gyvenamosios vietos nekeičiau ir nekeičiu.

Nagrinėju civilines bylas, baudžiamoji teisė man – „ne prie širdies“. Kai dirbau muitinėje, teko narplioti kontrabandos bylas, tad esu patenkinta gavusi galimybę nagrinėti būtent civilines bylas. Esu, jei taip galima pavadinti, Taikos teisėja – stengiuosi abi šalis, ypač šeimos bylose, sutaikyti, leidžiu ilgai ir daug kalbėti, ieškoti argumentų, kad tik žmonės gražiuoju susitartų. Vadovaujosi posakiu: „Blogų žmonių nėra, yra tik blogi poelgiai.“

Niekada nesuku galvos dėl laisvalaikio – užsiėmimų tiek, nors vežimu vežk: vaikai, tėvai, namai, sodybėlė... Kartais buities darbai džiaugsmą teikia, kartais visa šeima važiuojame į gamtą. Vasarą – grybauti, žiemą – nuo kalniukų slidinėti: kas slidėmis, kas rogutėmis, o kas ir plastikinę lentelę po užpakaliu pasidėjęs... Ir apskritai, Druskininkuose yra kur laisvalaikį praleisti – yra ne vienas sporto ir vandens kompleksas. Smagiausia, jog mūsų pagrandukas, kuriam tik ketveri – suvienijo mūsų šeimą. Jau nelabai gali atskirai kur nors kamputyje laikraštį paskaityti, televizorių pažiūrėti ar kompiuterį panaršyti – tuojau visus sukviečia kokiam nors bendram reikalui: tai žaidimą pažaisti, tai skaityti, tai kažką svarbaus išsiaiškinti reikia...

Biržų rajono apylinkės teismo teisėjas ČESLOVAS KULIKAUSKAS:

Biržuose dirbu dar tik porą metų. Iki tol darbavauši Panevėžio apygardos teisme, teisėjo padėjėju (beje, teisėjas savo teisinę karjerą pradėjo nuo žemiausio laiptelio – inspektorius. Vėliau dirbo tardytoju, tyrėju. Yra baigęs dar ir Lietuvos policijos akademiją). Keltis tenka anksti, nes į darbą važinėju iš Panevėžio rajono. Ten liko mano šeima. Kartu su mamini į darbą Biržuose važinėja ir vyr. prokuroras, tad vieną savaitę „vairuotoju“ dirbu aš, kitą – jis. Kol kas prašyti perkelti atgal į Panevėžį negaliu, nes pagal Teismų įstatymą turiu vienoje vietoje būti dirbęs bent 3 metus. Taigi, liko dar metai...

Esu „baudžiauninkas“ – visada labiau patiko baudžiamoji teisė, tačiau mūsų nedideliame teisme visi teisėjai nagrinėja bylas tokias, kokios yra paskiriamos.

Mums, teisėjams, tenka ne tik priimti sprendimus, bet ir taikdarius, ir psichologu padirbėti. Juk į teismą kreipiasi įvairaus charakterio žmonės. Štai neseniai teisiau vieną nepilnametį. Visa salė - teisiama, jo tėvai, artimieji – verkia. Ir tokioje „ašaru

pakalnėje“ turi nagrinėti bylą. Ir priimti sprendimą... O vaikinukas „netyčia“ 5 močiutes apvogė.

Ką laisvalaikiu veikiu? Na, kojinių nemezgu (juokiasi)... O, jei rimtai, tai to laisvalaikio ne kažin kiek ir lieka. Mėgstu klausytis muzikos, knygas skaitau. O labiausiai, tai mėgstam su šeima keliauti.

Tauragės rajono apylinkės teismo teisėja RAIMONDA PAUPARIENĖ:

Esu grynakraujė žemaitė ir Tauragės rajono apylinkės teismo senbuvė. Šiame teisme pradėjau dirbti dar 1980-aisiais posėdžių sekretore, vėliau teismo vykdytoja. Bedirbdama studijavau universitete ir teisėjos mantiją užsivilkau prieš 15 metų. Todėl kartais savo kolegoms juokauju: “Jūs su manimi elkitės švelniai, nes aš – jau talismanas...”

Mūsų teisme darbo krūvis labai didelis, nes mūsų veiklos teritorija ne tik Tauragės miesto ir rajono savivaldybės, bet ir neseniai prijungti Pagėgiai. O čia, kaip žinote, nusikaltimai specifiniai... Tad bylų – tik spėk suktis...

Nuo sausio 1-osios dar plūstelėjo nauja administracinės teisės pažeidimų bylų lavina. Kai kas mano, jog administracinės teisės pažeidimų bylos nesudėtingos ir galima jas vienu ypu išspręsti. Deja, žmonės, padarę pažeidimus, kad ir pažeidę kelių eismo taisykles, aktyviai ginasi, prigalvodami įvairiausių situacijų, pasiteisinimų ir visokių prasimanytų istorijų. Ir turi į visą tą medžiagą išsigilinti, apgalvoti, apklausti proceso dalyvius... Kartais per dieną tenka dešimtimis viena po kitos nagrinėti bylas. Surašyti sprendimus, nutartis ar nuosprendžius “ant karštųjų” jau nebeturi kada. Tenka dirbti po darbo valandų arba savaitgaliais.

O žmonės pikti, dažnai grasina ir gasdina: “Reikia atsinešti gerą automatą ir išpilti visus.” Arba, buvo ir taip, pasiūlo susirasti “lentų karstui”... Pliekia mus už priimtus sprendimus, tačiau juk elgiesi taip, kaip numato įstatymas. Manau, jei mūsų piliečiai daugiau sąžinės turėtų, mažiau bylų atsidurtų ir ant teisėjų stalo.

Gaila, kad iš mūsų teismo buvo atimtas teisėjo etatas, kuris buvo laisvas. Tačiau, paradoksas, atėmė etatą ir...prijungė Pagėgius. Savivaldybė didžiulė, nusikaltimai rimti ir jų nemažai, tačiau teisėjų nepadaugėjo. Net ir padėjėjais tenka dalintis, - neturime tokios prabangos, kad kiekvienas turėtume po padėjėją.

O dar budėjimai savaitgaliais. Esame 6 teisėjai, tai visi kas šeštą savaitgalį dirbame.

Kenčia, aišku, šeimos, nes dažnai ir grįžti iš darbo vėlai, ir galva plyšta nuo minčių apie darbą. O, jei jau pasitaiko, kad laiku iš darbo pareini, tai dažniausiai “darbą” į namus parsineši.

Viena didžiausių mano nagrinėtų bylų buvo 9 tomų apimties, kurioje -11 kaltinamųjų. Žinoma, kiti kolegos turėję ir dar sudėtingesnių bylų, bet šioji man įsiminė dėl gausybės netipiškų proceso dalyvių.

Na, o didžiausia atgaiva nuo minčių apie darbą – darbas gamtoje. Žiemą, jei lieka laisvesnio laiko, kimbu į knygą...

Parengė Aurelija Žutautienė